

at Foranstaltningen maa antages for skadelig for Boet. I Regelen vil Forholdet i et Konkursbo være det, at Skyldnerens og Forbringshavernes Interesser mødes; begge Parter ønske, at Boet skal give et saa stort Udbytte som muligt. Kreditorerne ønske imidlertid ikke blot dette; men de ønske undertiden især at saa Dækning saa hurtigt som muligt, om dette end maaske skulde medføre, at de derved fik noget Mindre. Her er et Punkt, hvor Kreditorernes og Skyldnerens Interesser kunne være modstridende. Det er imidlertid klart, at Kreditorerne kunne fordr Boet sluttet saa hurtigt som muligt og ikke kunne være pligtige at taale, at nogen Foranstaltning under Skiftet, f. Ex. Varers Realisation, udsættes, idetmindste i længere Tid, for at afvente gunstigere Konjunkturer. Det følger her af Konkursbehandlingsens Diemed, som er, at Boet skal opgjøres, men ikke, at der skal spekuleres med Boet, at Skyldnerens modstaaende Interesse ikke kan komme i Betragtning*). Spørgsmaalet bliver altsaa kun, om der bør tillægges Skyldnerens Stemme nogen Betydning, naar der opstaar en Uenighed mellem ham og Kreditorerne, som ikke grunder sig paa hin Interessernes Forskjellighed, men som alene dreier sig om, hvilken Fremgangsmaade der med Konkursbehandlingsens Diemed som Udgangspunkt bør anses for den hensigtsmæssigste ved Boets Bestyrelse. Det er da vistnok klart, at Skyldnerens Interesse her maa siges at være saa underordnet i Sammenligning med Kreditorernes, at hans Mening et bør kunne komme videre i Betragtning. Allermindst bør han kunne forhindre Udførelsen af en Beslutning, hvorom Kredito-

rerne ere enige. Men der synes end ikke at være nogen Grund til at tillægge ham nogen Stemme paa Skiftesamlingen og saaledes gjøre det muligt for ham ved at stemme med Mindretallet at tvinge Flertallet til at opgive sin Beslutning. Det vilde ogsaa støde paa praktiske Vanskeligheder at bestemme, hvor stor Betydning der skulde tillægges Skyldnerens Stemme. Det er derfor vistnok rigtigst at ordne Forholdet saaledes, at det alene bliver Kreditorerne, som saa Raadigheden over Boets Bestyrelse. Kreditorerne have den umiddelbare Interesse i Boet, ligeoverfor hvilken Skyldnerens rent middelbare Interesse ikke synes at burde komme i Betragtning.

Forflaget tillægger saaledes vel Skiftesamlingen den øverste og afgjørende Myndighed, men det har iøvrigt været Forudsætningen, at det ikke skal være nødvendigt ofte at indkalde Skiftesamlinger. Dette maa vel ske, foruden i Anledning af Valg af Kurator og Kreditorudvalg, endvidere, naar de anmeldte Fordringer skulle prøves (§§ 87 og 91), og Skyldnerens Forflag til Afford, behandles (§§ 102 og 103), men de selve Boets Bestyrelse vedrørende Spørgsmaal behøve ikke at forelægges for en Skiftesamling. Naar Kurator og Udvalget ere enige, kunne de, afsat fra de i § 74 sidste Stykke omhandlede Tilfælde træffe hvilken som helst Disposition over Boets Midler, uden at en Skiftesamlings Samtykke behøver at indhentes. Selv i Tilfælde af Uenighed mellem Kurator og Udvalget behøver en Skiftesamling ikke at indkaldes, men Strids-spørgsmaalet kan afgjøres af Skifteretten (§§ 73 og 74 i Begyndelsen); dog kan saavel Kurator som Udvalget, hvis Noget af dem ikke ønsker Skifterettens Afgjørelse eller ikke vil blive staaende ved den, forlange Spørgsmaalet henvist til en Skiftesamling (§ 65 andet Stykke); ogsaa Skifteretten kan vælge denne Udvej, hvis den ikke ønsker at afgjøre Sagen. Hvad fremdeles angaar de i Slutningen af § 74 omhandlede Tilfælde, indtræder Nødvendigheden af at indhente Skiftesamlingens Beslutning ikke, forsaavidt Skifteretten billiger den af Kurator i Forening med Kreditorudvalget tagne Bestemmelse. Endelig er der ikke tillagt Skyldneren eller de enkelte Fordringshavere, men kun Kurator og

*) Det Samme maa derfor ogsaa gælde i Forholdet mellem flere Forbringshavere, af hvilke det ene Parti f. Ex. ønsker Realisation snar, medens det andet vil forpagte en fast Eiendom ud for i nogen Tid at drive den for Boets Regning. Selv om Flertallet maatte være stemt for den sidstnævnte Fremgangsmaade, vilde den dog ikke gyldigen kunne beslattes imod Mindretallets Protest. En saadan Beslutning vilde ligge udenfor Skiftesamlingens Kompetence, ved hvis Bestemmelse det bestandig maa erindres, at hele Konkursbehandlingsens Diemed er, at Boet saa hurtigt som muligt kan blive opgjort og delt mellem Kreditorerne. Skifteretten maatte derfor af § 64 3die Stykke mod-sætte sig en saadan Beslutning.